

....., dnia ..... 2013 r.

Sąd Okręgowy

W .....

Wydział .....

adres:

Odwołujący się : .....

Sygn. akt .....

**Pismo procesowe odwołującego się
cofnięcie odwołania
od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA
z dnia ..... o zmianie emerytury policyjnej**

W imieniu własnym cofam odwołanie od decyzji z dnia ..... Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA nr .....

Jednocześnie na podstawie art. 102 kpc wnoszę o nieobciążanie mnie obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania na rzecz organu rentowego.

Uzasadnienie

Przedmiotowe odwołanie dotyczyło decyzji organu emerytalnego w zakresie dokonał waloryzacji mojego świadczenia o kwotę 71 zł.

Powyższa waloryzacja została dokonana w oparciu o art. 4 ustawy z dnia 13 stycznia 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 118), który przewidywał waloryzację wszystkich świadczeń emerytalnych o kwotę 71 zł, bez względu na wysokość otrzymywanego dotychczas świadczenia.

Przyjęte rozwiązanie stanowi tzw. waloryzację kwotową, która na gruncie orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego była uważana za niekonstytucyjną. Wyraz takiemu zapatrywaniu dał Trybunał Konstytucyjny w postanowieniu z dnia z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie Ts 24/01, gdzie stwierdził, iż oczywiście bezzasadne jest twierdzenie, że waloryzacja procentowa narusza zasady konstytucyjne, a także że

wprowadzenie waloryzacji kwotowej prowadziłyby do pokrzywdzenia części obywateli.

Działając w zaufaniu do stanowiska Trybunału Konstytucyjnego, uwzględniając wątpliwości prawne zawarte we wniosku Prezydenta RP oraz Rzecznika Praw Obywatelskich o zbadanie konstytucyjności waloryzacji kwotowej wniosłem przedmiotowe odwołanie.

Wyrokiem z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie K 9/12 Trybunał uznał waloryzację kwotową w roku 2012 za zgodną z zasadami konstytucyjnymi. Komunikat prasowy (pełnego uzasadnienia wyroku nie znamy) wskazuje jednak, że rozstrzygnięcie takie było oparte nie na oczywistej zgodności tego rozwiązania z konstytucją, ale na wazeniu różnych praw i wartości konstytucyjnych.

Co więcej do orzeczenia zostało złożonych aż 5 zdań odrębnych, co jednoznacznie wskazuje na skomplikowany, precedensowy i niejednoznaczny charakter sprawy.

Mając na względzie powyższe wnoszę o rozważenie przez Wysoki Sąd zastosowania art. 102 kpc i nieobciążanie mnie kosztami procesu organu emerytalnego.

Kwestia stosowania art. 102 kpc jest szeroko omówiona w licznych orzeczeniach sądowych. Z treści tych uzasadnień wynika, że istotnymi przesłankami uzasadniającymi odstępianie od obciążania kosztami na rzecz strony przeciwnej są skomplikowany charakter procesu, precedensowy jego charakter, czy inne szczególne okoliczności.

Tytułem przykładu wskazać tu można postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2011 r. w sprawie sygn. akt II CZ 105/11, gdzie Sąd Najwyższy stwierdził:

Do kręgu okoliczności, które powinny być brane pod uwagę przez sąd przy ocenie przesłanek z art. 102 k.p.c. należą przede wszystkim fakty związane z samym przebiegiem procesu, tj. podstawa oddalenia żądania, zgodność zamiarów stron w sprawach dotyczących stosunku prawnego, który może być ukształtowany tylko wyrokiem, szczególna zawiałość lub precedensowy charakter sprawy albo subiektywne przekonanie powoda co do zasadności zgłoszonego roszczenia - trudne do zweryfikowania a limine, a ponadto sposób prowadzenia procesu przez stronę przegrywającą albo niesumienne lub oczywiście niewłaściwe postępowanie strony wygrywającej, która w ten sposób wywołała proces i koszty połączone z jego prowadzeniem. Zalicza się do nich także okoliczność, że rozstrzygnięcie sprawy nastąpiło na podstawie faktów ustalonych na podstawie dowodów dopuszczonych przez sąd z urzędu, jak również niewspółmierność wysokości kosztów pomocy prawnej poniesionych przez stronę wygrywającą proces do stopnia zawiłości sprawy i nakładu pracy pełnomocnika.(orzeczenie cytowane za LEX, nr 1102858)

Podobne zapatrywanie wyraził Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 11 września 2012 r. w sprawie sygn. akt V ACa 270/12, stwierdzając:

Istnieje możliwość skorzystania z dobrodziejstwa art. 102 k.p.c. wówczas, gdy system skomplikowanych norm prawnych lub wysoce skomplikowany stan faktyczny wpływa na subiektywne przekonanie powoda o swej racji, pomimo zachowania należytej staranności przy wyrobieniu oceny zagadnienia oraz własnych szans procesowych. (orzeczenie cytowane za LEX, nr 1223190);

czy też Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 17 sierpnia 2012 r. w sprawie sygn. akt VI ACa 351/12, stwierdzając:

Szczególną okolicznością wskazaną w art. 102 k.p.c. może być precedensowy charakter rozpoznawanej sprawy, albo też zmiana stanu prawnego zaszła w trakcie procesu. Taką szczególną okolicznością mogą być też rozbieżności w obowiązującym orzecznictwie lub też okoliczności związane z zachowaniem się stron w trakcie procesu. (orzeczenie cytowane za LEX nr 1220716).

Uznając za trafne argumenty zawarte w powyższych orzeczeniach, uwzględniając stan faktyczny sprawy, a także fakt, że podstawą sporu były wątpliwe prawnie działania podmiotów działających na rzecz Skarbu Państwa, pamiętając o tym, że pełnomocnikiem organu był zatrudniony w organie radca prawny, który otrzymał już wynagrodzenie za swoją pracę, uważam wniosek o zastosowanie art. 102 kpc za uzasadniony.

Załączniki:

1) *odpis pisma*